

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

СХІДНОСВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ

ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ ТА ІННОВАЦІЙ У М. ЛЮБЛІНІ

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКИ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ЛУЦЬКА МІСЬКА РАДА

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

молодих науковців, аспірантів, здобувачів і студентів

(19 листопада 2014 року)

Луцьк
Вежа-Друк

2014

УДК 330.341.1 (477) : 339.9

ББК 65.9 (4 УКР) – 962

П 78

Рекомендовано до друку вченою радою

Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

(протокол № 5 від 03.12.2014 р.)

Рецензенти:

Дорош Н. І. – доктор економічних наук, професор кафедри обліку та аудиту Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Крикавський Є. В. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри маркетингу та логістики Національного університету “Львівська політехніка”;

Крунка Я. Д. – доктор економічних наук, професор, директор інституту обліку та аудиту Тернопільського національного економічного університету;

Кузьмін О. Є. – доктор економічних наук, професор, директор навчально-наукового інституту менеджменту та економіки Національного університету “Львівська політехніка”;

Реверчук С. К. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри банківської та страхової справи Львівського національного університету імені Івана Франка;

Актуальні проблеми та перспективи розвитку економіки України : матеріали

П 78 Міжнар. наук.-практ. конф. молодих науковців, асп., здобувачів і студ. (19 листоп. 2014 р.) / відп. ред. Л. Г. Ліпич. – Луцьк : Вежа-Друк, 2014. – 480 с.

ISBN 978-617-7181-84-1

У збірнику подано тези доповідей та виступів на Міжнародній науково-практичній конференції молодих науковців, аспірантів, здобувачів і студентів, у яких відображено теоретичні основи, тенденції та пріоритети забезпечення ефективності функціонування суб'єктів господарювання, перспективи трансформації фінансово-кредитної системи, менеджменту й маркетингу, облікових та аналітичних процедур антикризового управління розвитком економіки України.

Для науковців, аспірантів, студентів, економістів, фінансистів і всіх, хто цікавиться питаннями розвитку економічної системи України.

УДК 330.341.1 (477) : 339.9

ББК 65.9 (4 УКР) – 962

© Ліпич Л. Г. (упорядкування), 2014

© Гончарова В. О. (обкладинка), 2014

ISBN 978-617-7181-84-1

та підтримка існуючих різних інститутів підтримки інновацій, як приватних так і державних, які здійснюють фінансову, інформаційну, правову, консультаційну та іншу підтримку підприємств та організацій.

Відсутність належної уваги до розвитку науки може необоротно загострити становище, викликати розриви в технологічних рівнях окремих секторів виробництва. За таких умов актуалізуються завдання збереження наукового потенціалу країни, його розгортання, а також формування механізмів трансформації наукових досягнень у показники економічної динаміки. [2, с.42].

Головними складовими наукового забезпечення інноваційної діяльності є кадровий, в тому числі науковий потенціал, фінансування наукових програм та матеріально-технічна та технологічна база. Проблемою підготовки кадрів залишається відсутність зв'язку між наукою і практикою господарювання, формальність наукових досліджень в більшості вищих навчальних закладах та наукових установах.

Науково-технічна політика в хлібопекарній галузі країни може бути сформована як система заходів по створенню умов для розвитку перспективної техніко-технологічної бази підприємств хлібопекарного виробництва, їх інтеграції з підприємствами суміжних галузей, впровадження інформаційних технологій, випуск асортименту виробів функціонального характеру, що задовольняють потреби населення [2, с. 44]. Підприємствам хлібопекарної галузі України необхідно надолужити відставання у науково-технічній сфері та забезпечити відповідні темпи розвитку.

Отже, достатня увага до наукового забезпечення інноваційного розвитку підприємств хлібопекарної галузі України дозволить хлібопекарній промисловості вирішити проблеми використання науково-технічного прогресу та розвитку галузі в сучасних умовах.

Список використаної літератури

1. Бутник-Сіверський О., Шматкова Г. Стратегія інноваційного розвитку // Харчова і переробна промисловість. – 2007. – № 1. – с. 4-6;
2. Гончаров Ю., Касяч А. Науковий потенціал як фактор розвитку інноваційно-інвестиційної системи України // Економіка України. – 2007. – № 3. – с. 42-51.
3. Крисанов Д. Інноваційний фактор розвитку харчової промисловості України // Економіка України. – 2007. – № 4. – с. 71-82.

УДК338.432 : 631.11

Томілін Олексій Олександрович

к. с.-г. н., доцент,
доцент кафедри фінансів і кредиту
Полтавської державної аграрної академії

СТРУКТУРНА ПОЛІТИКА ФОРМУВАННЯ МІЖГАЛУЗЕВИХ ВІДНОСИН У АГРОПРОМИСЛОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ

В сільському господарстві відбулися глибокі зрушення в виробничій структурі підприємств та в структурі виробленої продукції. Внаслідок специфічних умов агропромислового виробництва сільське господарство має менші прибутки ніж в інших галузях, термін обігу капіталу становить більше

року, а в інших галузях і сферах набагато менше. Саме це призвело до зниження ефективності галузі та до значного спаду агропромислового виробництва. Формування системи міжгалузевих відносин є головною ознакою економічної організації агропромислового виробництва. Проблеми розвитку та формування міжгалузевих організаційно-економічних відносин на всіх етапах формування та розвитку агропромислового виробництва є надзвичайно актуальні. Невирішені проблеми у цій сфері зумовлює необхідність деяких змін методологічного підходу до розгляду міжгалузевих економічних відносин: від теоретичних основ до проектування відповідних заходів та оптимальної моделі, яка буде поєднувати економічне підґрунтя з формами організаційного та економічного забезпечення. Найважливіша невирішена проблема, яка стримує розвиток агропромислового виробництва, є не відпрацьованість міжгалузевого економічного механізму господарювання, який забезпечував би прибутками всю галузеву структуру агропромислового виробництва. Потребують подальшого дослідження питання, які спрямовані на пошук методологічних підходів до дослідження міжгалузевих зв'язків, подальшого розвитку наукової дискусії щодо проблем формування та регулювання нееквівалентності міжгалузевих економічних відносин, відсутність еквівалентності обігу в різних сферах агропромислового виробництва. В процесі реформування агропромислового виробництва виникла необхідність у формуванні нової системи економічних відносин в сфері аграрного виробництва. Основною причиною, на наш погляд, є не відпрацьованість організаційно-економічного механізму при якому всі галузі агропромислового виробництва мали б однакові стартові умови, не відпрацьованість механізмів захисту економічних інтересів сільськогосподарських товаровиробників.

Теоретичну сутність основ міжгалузевих економічних відносин, нееквівалентного міжгалузевого обміну, їх генезису і форм прояву досліджувались провідними вітчизняними економістами: Березіною Л.М., Валентиновим В.Л., Гагалюком Т.В., Гайдучьким П.І., Квашею С.М., Мильком І.П., Нестерчук Ю.О., Саблуком П.Т., Ситником В.П., Черчицом Л.М., Шпичаком О.М. та ін. Однак, поза увагою залишаються питання структурної перебудови у формуванні міжгалузевих економічних відносин в агропромисловому виробництві. Економічна успішність будь-яких країн залежить від характеру напрямів структурних перетворень в економіці та їхньої адаптації до вимог ринку. Формування раціональної структури національної економіки можливий тільки при умові державного регулювання соціально-економічними процесами виробництва. Саме це призвело до зниження ефективності галузі та до значного спаду агропромислового виробництва.

Структурна політика – це політика, спрямована на формування сучасної, прогресивної та ефективної структури національного господарства [1].

Мета структурної політики полягає в тому, щоб забезпечити збалансований розвиток економіки, технічне вдосконалення виробництва на основі використання досягнень науки і техніки, соціальний захист населення і зростання його добробуту [2].

Вплив структурної політики на макроекономічну динаміку країни обумовлений гострою необхідністю структурних змін в економічних системах із різним рівнем розвитку. Вона дозволяє подолати диспропорції, що виникають між окремими сферами, галузями економіки країни, а також регіонами та інституціями, і формувати на цій основі збалансовану структуру національного господарства [3].

З метою більш повного використання потенціалу сільського господарства необхідно створити сприятливі умови, насамперед, для:

– функціонування на рівноправній економічній основі різних організаційно-правових форм господарювання в аграрному секторі;

– формування конкурентоспроможних на внутрішньому та зовнішніх ринках виробничих структур [4, с. 7].

В сільському господарстві відбулися глибокі зрушення в виробничій структурі підприємств та в структурі виробленої продукції. Порушення еквівалентних пропорцій в структурі агропромислового виробництва негативно позначилися на відтворювальних процесах та на виборі пріоритетних напрямів розвитку економіки країни.

Вважаємо, що не відпрацьованість механізму регулювання міжгалузевих економічних відносин в агропромисловому виробництві призводить до зниження ефективності галузі та значного спаду агропромислового виробництва.

Список використаної літератури

1. Вікіпедія: економічна політика / Основні види економічної політики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // <http://uk.wikipedia.org/wiki/Економічна_політика
2. Бункин М. К. Національна економіка. – М.: Логос, 2007. – 278 с.
3. Економічна політика: навч. посіб./ О.О. Беляев (кер. кол. авт.) А.С. Бебело, М.І. Діба та ін. – К.: КНЕУ, 2004. – 287 с.
4. Стратегічні напрями розвитку сільського господарства України в період до 2020 року / за ред. Ю.О. Лупенка, В.Я. Месель-Веселяка. – К.: ННЦ "ІАЕ", 2012. – 182 с.

Топоровська Анастасія Ігорівна
студентка обліково-економічного факультету, Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

Стащенко Юлія Вікторівна, доцент кафедри обліку підприємницької діяльності

ОБЛІК І АУДИТ РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА І ВИЗНАЧЕННЯ ЇХ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ПІДПРИЄМСТВА

Перехід до ринкової економіки вимагає від підприємств підвищення ефективності виробництва, конкурентноздатності продукції і послуг на основі

Потинська Тетяна	ВПЛИВ КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ НА ФІНАНСОВИЙ СТАН ПІДПРИЄМСТВ	147
Пучка Неля	ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	149
Пясецький Максим	ТЕОРІЯ ПОТРЕБ МАСЛОУ	151
Рижук Анастасія	МАРКЕТИНГОВЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА	153
Рудь Тетяна	ЗНИЖЕННЯ СОБИВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА	154
Самойлик Юлія	ЗАСАДИ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ АПК	156
Свистун Оксана	МОТИВАЦІЯ ПРАЦІ. ТЕОРІЯ НАБУТИХ ПОТРЕБ МАК-КЛЕЛАНДА	158
Сивий Олександр	АРОМАМАРКЕТИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ НЕЙРОМАРКЕТИНГУ	160
Сивий Олександр	ВПЛИВ НА СПЖИВАЧІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНСТРУМЕНТІВ НЕЙРОМАРКЕТИНГУ	162
Сивий Олександр		
Михайлевський Роман	ВІЗУАЛЬНИЙ КАНАЛ ЯК ІНСТРУМЕНТ НЕЙРОМАРКЕТИНГУ	164
Сільчук Рувім	ДОХОДИ В ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ ВІД ПДВ	166
Стасюк Ірина	ВДОСКОНАЛЕННЯ ПЛАНУВАННЯ РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	168
Суханова Інна	СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЇЇ ЕФЕКТИВНОСТІ	170
Тарабан Катерина	ЛОГІСТИКА ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	172
Терешкович Віта	ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «БЕЗПЕКА БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»	174
Терешкович Віта	КАДРОВА БЕЗПЕКА ЯК ПІДСИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	176
Тищук Аліна	УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ ХЛІБОПЕКАРНОЇ ГАЛУЗІ	178
Томілін Олексій		179